

Kurajoen aurinkovoimahankkeen vuorovaikutteisen maisemointisuunnitelman selostus

Sisällys

1.	Hankkeen kuvaus.....	3
2.	Maisemoinnin lähtökohdat	5
2.1	Maisemoinnin keinot.....	5
2.2	Kurajoen maisema.....	6
2.3	Maisemoinnin tavoitteet alueella	7
3.	Vuorovaikutus maisemoinnissa	9
4.	Kurajoen maisemointisuunnitelma	12
4.1	Suunnitelmakartta.....	12
4.2	Havainnekuvat	14
5.	Suunnitelman toteutus	18
5.1	Hoitotoimenpiteet.....	18

Liitteet

Liite 1. Maisemointisuunnitelma, 1.7.2026

Liite 2. Havainnekuvat, 30.7.2026

Sweco Finland Oy
Projekti

Työnumero

Asiakas

Päiväys

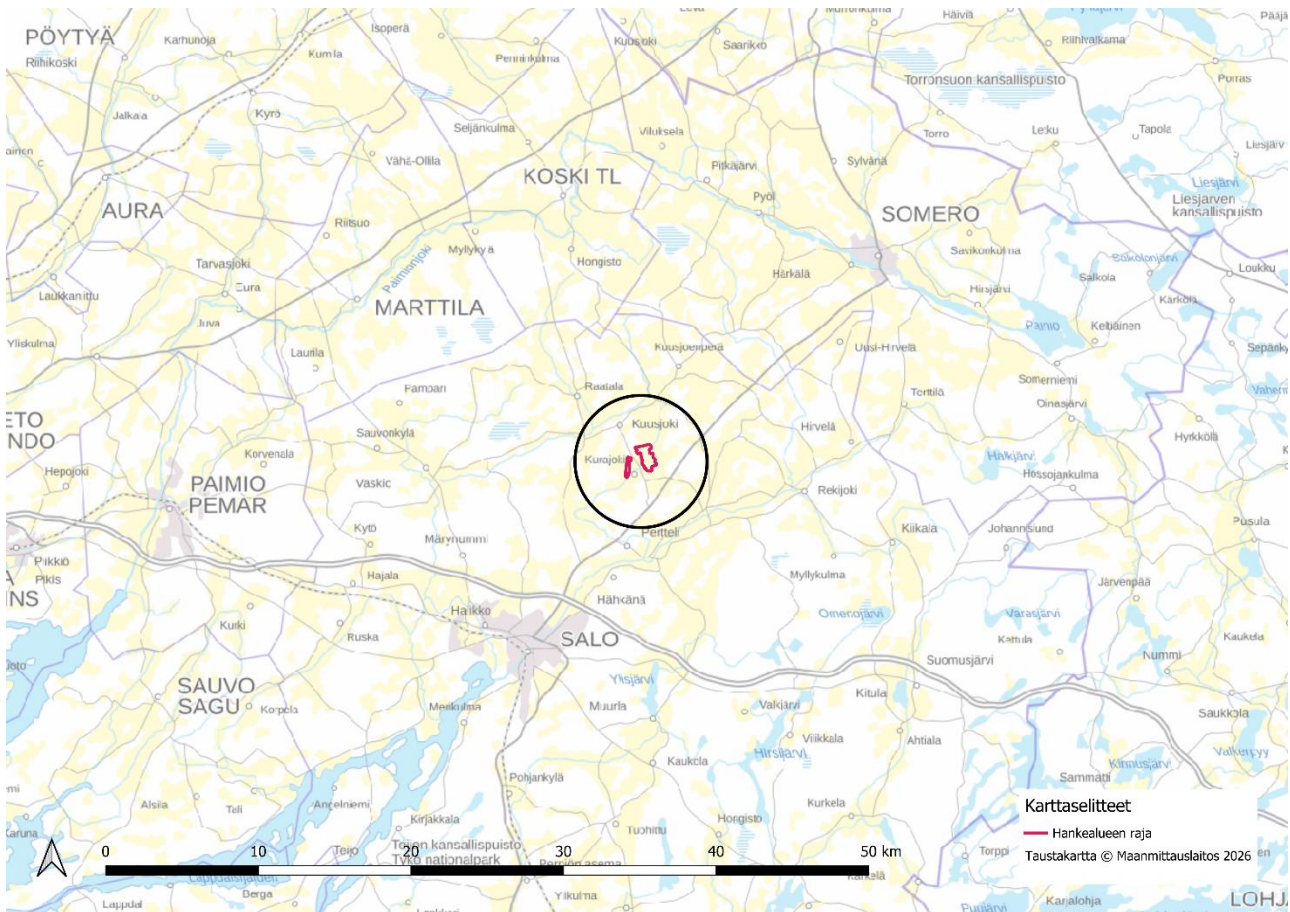
Y-tunnus: 2661738-3
Salon Kurajoen aurinkovoimahanke,
maisemointisuunnitelma
25025436
Skarta Energy Kurajoki Oy
27.8.2026

1. Hankkeen kuvaus

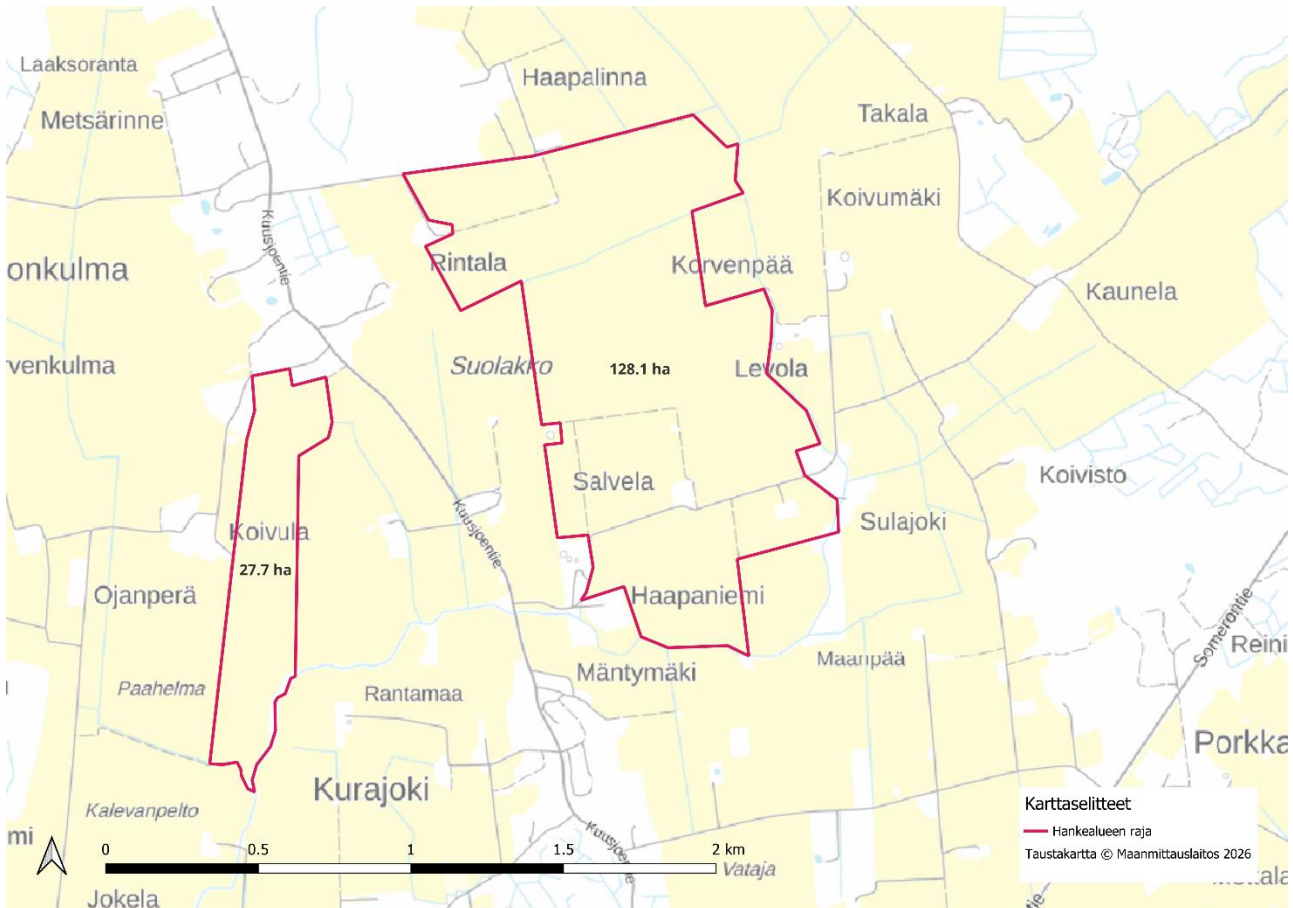
Skarta Energy Kurajoki Oy suunnittelee aurinkovoimalaa Salon Kurajoen alueelle. Hankealue sijaitsee noin 12 kilometriä Salon keskustasta koilliseen. Alue on nykytilassaan pääosin peltoaluetta, jossa voimala näkyy selvästi ympäristöönsä. Hankealueella tai sen läheisyydessä ei ole valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvotettuja maisema-alueita. Hankealueen ympäristöön sijoittuu kuitenkin verrattain tiivistä maatalousasutusta, ja alueen asukkaiden pihapiireiltä avautuu näkymiä voimala-alueita kohti.

Alueelta on laadittu aikaisemmin maisemaselvitys. Aurinkovoimahanke on muodostunut paikallisia mielipiteitä voimakkaasti jakavaksi tekijäksi. Hankkeen maisemavaikutusten vähentämiseksi on nähty tarpeelliseksi laatia erillinen maisemointisuunnitelma. Suunnitelma laaditaan tiiviissä vuorovaikutuksessa paikallisten kanssa, jotta suunnitelma toteuttaa mahdollisimman hyvin paikallisten tarpeet ja toiveet maisemoinnilta ja palauttaa asukkaiden luottamusta hanketta kohtaan.

Suunnitelman on laatinut Sweco Finland Oy. Maisemointisuunnitelman laatimisesta on vastannut maisema-arkkitehti Ida Tammi ja havainnekuvien laatimisesta maisema-arkkitehti Julio Orduña Sánchez. Työryhmässä on ollut lisäksi mukana DI Joona Jalava ja hankkeessa projektipäällikkönä toimi Jani Päivänen, VTM. Riskiviestinnän osalta hankkeessa on konsultoitu TkT, työelämäprofessori Tuomas Raiviota.

Kuva 1. Hankealueen sijainti Varsinais-Suomessa.

Kuva 2. Hankealueen raja Kurajoella ja alueen osien laajuudet hehtaareina.

Maisemointisuunnitelma on laadittu maisemaselvityksen ja alueen asukkaiden ja kiinteistönomistajien kanssa käydyn vuorovaikutuksen pohjalta asiantuntija-arviona. Maisemointisuunnitelmassa on syvennetty ja tarkennettu hankkeen maisemaselvityksen johtopäätöksissä esitettyjä alustavia maisemavaikutusten lievennyskeinoja ja maisemoitavia alueita. Maisemointisuunnitelman keskiössä on ollut vuorovaikutus. Hankkeessa on käyty keväällä 2026 yhteensä viitenä päivänä kahdenkeskisiä keskusteluita paikallisten kanssa heidän kiinteistöillään. Keskusteluiden tavoitteena on ollut ymmärtää, kuinka hanke vaikuttaa asukkaiden asuinympäristöihin ja pohtia yhdessä millaiset maisemointikeinot alueelle voisivat sopia ja mitkä näkymät ovat tärkeimpiä. Vuorovaikutusprosessia ja sen tuloksia tarkastellaan tarkemmin luvussa 3.

Maisemointisuunnitelmassa on konkretisoitu maisemaselvityksen havaintoja ja suosituksia sekä täydennetty näitä vuorovaikutuksessa esiin nostetuilla havainnoilla. Laaditulla suunnitelmalla voidaan vähentää aurinkovoimahankkeen visuaalista vaikutusta ja sen häiritsevyyttä maisemassa. Vuorovaikutuksen tueksi hankkeessa laadittiin myös havainnekuvia yhteensä 23 kohteesta, joista 19 oli asukkaiden piha-alueilta. Tuotetun aineiston pohjalta pyrittiin viestimään, miltä hanke tulee näyttämään ja miten hankkeen visuaalisia vaikutuksia voidaan vähentää maisemoinnilla. Jokaisesta kohteesta toteutettiin kolmen kuvan sarja: nykytilanne, hanke ilman maisemointia ja hanke maisemoinnin kanssa. Maisemointisuunnitelma laadittiin yleissuunnitelmatasoisena ja ratkaisuja on tarkennettava rakentamissuunnitteluvaiheessa.

Maisemointisuunnitelmaan kuuluu itse suunnitelmakartan lisäksi lyhyt työselostus, jossa kuvaillaan hoitotoimenpiteitä.

2. Maisemoinnin lähtökohdat

Aurinkovoimalat ovat laaja-alaisia hankkeita, jotka vaikuttavat ympäristöstä avautuviin näkymiin ja sen vuoksi aurinkovoimaloiden toteuttamisessa on usein tarpeen arvioida hankkeen maisemavaikutuksia ja löytää keinoja vaikutusten vähentämiseksi.

Aurinkovoimaloista aiheutuvien maisemavaikutusten voimakkuuteen vaikuttavat erityisesti hankkeen koko ja rakenteiden koko, maaston muodot, olemassa oleva kasvillisuus sekä ympäristön maiseman häiriötekijät (tai maisemavauriot), kuten sähkölinjat ja muut tekniset tai teolliset rakenteet. Uudet tekniset rakenteet tulisi mahdollisuuksien mukaan sijoittaa jo olevien maisemavaurioiden yhteyteen.

Aurinkovoimaloiden maisemavaikutukset jäävät yleensä lievimmiksi tasaisessa mutta peitteisessä maastossa, jossa aurinkopaneelit jäävät osittain tai kokonaan kasvillisuuden suojaamiksi. Sen sijaan avoimet peltomaisemat, rinteet ja mäenlaet ovat maisemallisesti haastavia kohteita, koska paneelit voivat näkyä niissä laajalle alueelle ja korostua ympäristöstään.

Maiseman ja maisemahaitan kokeminen on pitkälti subjektiivista, ja sama lieventämiskeino voi vaikuttaa eri kohteissa eri tavoin. Tämän vuoksi maisemointiin ei ole olemassa yhtä yleispätevää ratkaisua, vaan maisemointikeinot tulee sovittaa kohteen rakenteeseen, näkymäsuuntiin ja ympäristöön.

Kurajoen aurinkovoima-alueen maisemointisuunnitelman lähtökohtina toimivat Kurajoen maiseman ominaispiirteet ja nykytila, yleisesti toimivaksi todetut aurinkovoimaloiden maisemoinnin keinot sekä asukkaiden toiveet ja tärkeiksi kokemat asiat.

2.1 Maisemoinnin keinot

Maisemointi ja vaikutusten lieventäminen

Aurinkovoimalan maisemavaikutusten lieventäminen perustuu ensisijaisesti huolelliseen suunnitteluun, sijoitteluun ja alueen ominaispiirteiden huomioimiseen. Maisemoinnin tavoitteena on sovittaa voimalarakenteet mahdollisimman hyvin osaksi olemassa olevaa maisemaa ja välttää rakenteiden sijoittamista maisemallisesti herkkiin ympäristöihin. Tasaisessa maisemassa hyvin kehittyneet istutetut tai olevat puustoiset suojavyöhykkeet muodostavat yleensä hyvän peittävyuden, mutta rinteeseen sijoitetun paneelialueen peittäminen kasvillisuudella ei yleensä ole täysin mahdollista.

Harkitun sijoittelun lisäksi keskeisiä lieventämiskeinoja ovat olevan kasvillisuuden ja maastonmuotojen hyödyntäminen sekä suojaavat istutukset. Istutuksien vaikutus – esimerkiksi lehvästön peittävyys – vaihtelee vuodenaikojen mukaan. Avoimille kohdille voidaan tarvittaessa toteuttaa noin 5–10 metriä leveitä istutusvyöhykkeitä. Melko kapeakin istutuskaitale voi täysikasvuisena muodostaa tiheän näköesteen, mutta uuden istutetun kasvillisuuden kehittyminen peittäväksi vie aikaa. Olevan puuston säilyttäminen on usein parempi ratkaisu, sillä se tarjoaa välitöntä näkösuojaa. Uusilla istutusvyöhykkeillä käytetään pääosin alueen luonnonympäristön vastaavia puuvartisista havu- ja lehtipuita sekä pensaita, jotka kehittävät luonnonmukaisiksi monikerrokselliseksi metsäkoiksi. Istutusten vaikutusta voidaan vahvistaa toteuttamalla maavallirakenteita istutusalueen yhteyteen. Maavalli muodostaa välittömästi ainakin osittaisen peittävyuden, mutta se voidaan myös kokea massiivisena muutoksena maisemassa. Voimala-alueen aitaan voidaan lisäksi istuttaa köynnöskasveja, mikäli ne eivät ole välittömästi paneelien vieressä.

Istutettujen vyöhykkeiden asianmukainen suunnittelu, perustaminen, hoito ja suoja on erityisesti alkuvaiheessa tärkeää. Istutuksilla ei voida täysin peittää avoimelle alueelle sijoitettavaa aurinkovoimalaa, ja istutusten tavoite onkin ensisijaisesti lieventää vaikutuksia ja pehmentää teknisten rakenteiden ja luonnonympäristön välistä kontrastia. On huomioitava, että suojavyöhykkeen istutuksetkin voivat muodostaa merkittävän muutoksen avoimessa maisemassa.

Paneeleiden alla sekä hankealueen avoimilla osa-alueilla suositaan niittymäistä kasvillisuutta tai laidunnusta kovien pintojen sijaan, jolloin alueen ilme pysyy pehmeämpänä ja luonnonmukaisempana. Myös aurinkovoima-alueen rakenteiden mahdollisimman hillitty muotoilu ja väritys lieventää vaikutuksia maisemaan. Tukirakenteiden, muuntamoiden ja aitojen tulisi olla mahdollisimman matalia, selkeälinjaisia ja väritykseltään ympäristöön sopeutuvia.

Maisemavaikutuksia voidaan lieventää myös jakamalla aurinkovoimala pienempiin osa-alueisiin. Tällöin koko aluetta ei hahmoteta yhdellä silmäyksellä, vaan rakennelmat sulautuvat paremmin ympäröivään maisemarakenteeseen. Osa-alueiden väliin voidaan jättää avoimia näkymiä, puustoisia vyöhykkeitä tai esimerkiksi hyödyntää tai kehittää uomien varsien luonnonmukaisia alueita, mikä parantaa maisemallista jatkuvuutta. Aurinkovoimalan jakaminen osa-alueisiin jakaminen helpottaa myös eläinten liikkumista alueen halki.

Istutetut vyöhykkeet, mahdolliset välikaistaleet ja aurinkopaneelien alle levittyvät niityt tarjoavat maisemoinnin lisäksi mahdollisuuden toteuttaa monimuotoista luontoa. Erityisesti yksilajiseen viljelyspeltoon verrattuna laadukkaasti maisemoitu aurinkovoimala voi jopa parantaa luonnon monimuotoisuutta.

2.2 Kurajoen maisema

Kurajoen alueen maisemakuvaa kartoitettiin hankkeessa kattavasti eri menetelmin. Kurajoen alueelta on laadittu aikaisemmin maisemaselvitys, jossa on kuvattu kattavasti aluetta maisemallisesta ja kulttuurihistoriallisesta näkökulmasta. Maisemaselvityksen pohjatietoja laajennettiin kohdekäyntien ja karttatarkasteluiden avulla, jonka lisäksi asiantuntija-arviota täydennettiin paikallisten kanssa tiiviissä vuorovaikutuksessa muodostetulla kokemustiedolla.

Alueen arvokohteet

Aurinkovoiman hankealueella ja sen ympäristössä ei ole tunnistettuja valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvokkaita maisema-alueita tai rakennetun kulttuuriympäristön kohteita (RKY, mRKY), kansallispuistoja, perinnebiotooppeja tai muita merkittäviä arvoalueita. Merkittävimmät tunnistetut arvot liittyvät paikalliseen kulttuurimaisemaan ja rakennettuun ympäristöön. Maisemaselvityksessä tunnistettiin paikallisesti arvokkaita rakennettuja kulttuuriympäristöjä.

Nykytila ja maiseman kuvaus

Kurajoen alueelle on ominaista laaja ja yhtenäinen peltomaisema, jota jäsentävät metsänreunat ja pihapiirit. Avoimien näkymien säilyttäminen on tärkeää alueen tunnistettavan luonteen kannalta. Alueen maisemakuvaa vahvistaa vahva kyläidentiteetti, joka perustuu aktiiviseen viljelyyn ja perinteisen kulttuurimaiseman säilymiseen. Lisäksi Kurajoen mutkitteleva uoma on tunnistettu kulttuurimaisemallisesti arvokkaaksi elementiksi. Uoma on alueen maisemarakenteen ja luonnonmaiseman kannalta tärkeä elementti ja alueen suurmaisemassa Kurajoki sijoittuu Kuusjoen ja Uskelanjokilaakson väliin. Joen kulttuurillista merkitystä kuvaa se, että ympäröivä alue ja läheinen tie ovat saaneet nimensä joesta. Jokiuoma erottuu kuitenkin vähäisen jokivarsikasvillisuuden takia heikosti avoimessa maisemassa.

Avoimet peltoaukeat muodostavat erityisesti Kurajoentien varrella sekä pihapiireistä katsottuna selkeän ja kauas avautuvan maisemakokonaisuuden, jossa pitkät näkymälinjat korostavat alueen avaruutta ja maatalousvaltaista luonnetta. Kurajoentie kulkee hankealueiden välissä länsi-itäsuunnassa ja jatkuu hankealueen itäpuolelle. Tien varressa on useita pihapiirejä, joiden välillä on selvä näköyhteys. Maisema on altis muutoksille, sillä avoimuus tekee maisemasta visuaalisesti herkän ja korostaa mahdollisten uusien rakenteiden näkyvyyttä.

Aurinkovoimalan hankealueen osien väliin sijoittuu alueen liikenteen kannalta keskeinen Kuusjoentie, joka yhdistää Kuusjoen Salon suuntaan. Tieltä avautuu länteen ja itään laajat näkymät Kurajoen peltoaukeille ja tie on maisemallisesti tunnistettava kulkuväylä alueella. Kuusjoentien maisemallinen laatu ja avoimien näkymien säilyttäminen ovat keskeisiä suunnittelun lähtökohtia.

Kasvillisuus, vieraslajit ja rikkakasvit

Kurajoen aurinkovoimalan ympäristön pihapiireissä kasvaa omenapuita, marjapensaita, perennoja, pioneja, kuunliljoja, vuorenkilpeä sekä kasvimaakasveja. Lisäksi pihalla esiintyy katajia, tuijia sekä monipuolisesti erilaisia puulajeja, muun muassa tammea, koivua, pallosalavaa, jalavaa ja vaahteraa. Pihapiireihin liittyy myös maisemakuvassa vahvasti erottuvia kuusialtoja ja koivukujanteita. Paikallisten asukkaiden mukaan pihojen kasvillisuutta kasveja tarvitsee suojata erityisesti talvisin peuroilta.

Peltoalueilla kasvaa yksittäisiä maisemapuita, kuten mäntyjä. Alueen metsissä ja metsiköissä esiintyy pääosin koivua, kuusta ja mäntyä. Alueella on myös melko runsaasti pajukkoa, erityisesti ojien varsilla, jossa pajukasvit vaativat hoitotoimenpiteitä. Voimalan ympäristön kaukomaisemassa on myös näkyvissä viime vuosina

suoritettuja metsähakkuita, jotka muuttavat alueelta avautuvia näkymiä ja aiheuttavat maisemahäiriötä kaukomaisemassa.

Alueella esiintyy jonkin verran rikkakasveja ja vieraslajeja. Rikkakasveista alueella esiintyy erityisesti voikukkaa, joka on levinnyt alueella tehokkaasti pihaille ja pelloille. Alueella esiintyy myös haitalliseksi vieraslajiksi luokiteltua lupiinia, jonka esiintymistä on tunnistettu myös aurinkovoimahankkeen luontoselvityksessä. Alueen tuulisuuden vuoksi kasvien siemenet kulkevat helposti pitkiäkin matkoja, leviten nopeasti ja tehden torjunnasta haastavaa.

Hankealueella harjoitetaan luomuviljelyä ja viljelyssä hyödynnetään luonnonmukaisia prosesseja. Alueella on viljelty viime vuosina muun muassa härkäpapua. Viljelykasvien seassa esiintyy myös sivukasvillisuutta, kuten voikukkaa runsaammin kuin perinteisen viljelyn pelloilla, koska luomuviljelyssä ei käytetä kasvitorjunta-aineita. Osa alueen pelloista on kesannolla tai pelloille on kylvetty viherlannoituskasveja. Niiden avulla maan kasvukuntoa parannetaan ilman varsinaista sadonkorjuuta: ne sitovat ravinteita, lisäävät maan eloperäistä ainesta sekä parantavat maan rakennetta ja pieneliötoimintaa. Samalla ne voivat vähentää eroosiota ja rikkakasvien leviämistä sekä tukea pölyttäjiä ja muuta luonnon monimuotoisuutta. Tyypillisiä viherlannoituksessa käytettäviä kasveja ovat esimerkiksi apilat, virnat ja erilaiset heinät. Hankealueen ympäristössä on monipuolisesti perinteisiä viljapeltoja, laitumia sekä rehuheinäpeltoja.

Ongelmakohdat

Kurajoen alue on avoimuuden takia tuulista, ja se on merkittävä maisemallinen ja toiminnallinen tekijä. Avoimet pellot ja vähäiset suojaavat rakenteet lisäävät kasvien altistumista tuulelle, mikä vaikuttaa myös istutusten kestävyys. Lisäksi alueella esiintyvä peurakanta vaurioittaa pihapiirien istutuksia erityisesti talvisin ja vaikeuttaa alueelle istutettavien kasvien selviämistä.

2.3 Maisemoinnin tavoitteet alueella

Kurajoen aurinkovoimalan maisemoinnin tavoitteena on tuottaa alueelle sopiva ratkaisu, joka lieventää aurinkovoimalan visuaalisia vaikutuksia, tukee ekologista kestävyttä ja parantaa hankkeen sosiaalista hyväksyttävyyttä. Kurajoen aurinkovoimalan maisemoinnin tavoitteet voidaan jakaa neljään pääkohtaan:

- Alueen ominaispiirteiden huomioiminen
- Voimalan sopeuttaminen alueen maankäyttöön
- Luonnon monimuotoisuuden tukeminen
- Istutusten peurankestävyys.

Aurinkovoimalan maisemoinnissa on huomioitava Kurajoen alueen ominaispiirteet, erityisesti maiseman avoimuus, kyläkuva ja nykyinen maankäyttö. Alueelle soveltuvat parhaiten ratkaisut, jotka pehmentävät teknisen rakenteen näkyvyyttä, mutta eivät katkaise maisemalle ominaisia näkymälinjoja. Tällaisia keinoja ovat paneelialueen ja teiden tai pihapiirien välisen suojavyöhykkeen levittäminen, voimalan jakaminen pienempiin osa-alueisiin, sijoittaminen mahdollisuuksien mukaan olemassa olevien reunavyöhykkeiden yhteyteen sekä säilytettävän puuston ja muun kasvillisuuden hyödyntäminen näkösuojana. Niittymäiset kasvillisuusratkaisut soveltuvat lisäksi paneelialueiden yhteyteen paremmin kuin kovat rakennetut pinnat.

Kurajoen alue on aktiivisessa käytössä oleva kulttuurimaisema, joten myös maisemoinnissa on huomioitava aktiivisesti lähiasukkaat. Erityistä huomiota tulee kiinnittää alueen lähimmiltä teiltä (Kuusjoentie, Kurajoentie, Haapalinnantie, Ojanperäntie) sekä asukkaiden piha-alueilta avautuviin näkymiin. Tärkeiden ulkoilureittien näkymiin ja peltoaukeiden reunavyöhykkeisiin on panostettu, jotta aurinkovoimala ei hallitse maisemaa eikä heikennä alueen tunnistettavaa kyläluonnetta. Aurinkovoimalan alueella ei ole virallisia virkistysreittejä, ja asukkaiden kanssa käytyjen keskustelujen perusteella alueen ulkoilu tapahtuu pääosin autoteillä, sekä muutamille peltoteillä. Huolellisesti suunniteltuna aurinkovoimala voi sopeutua alueen maankäyttöön, kunhan maisemavaikutukset minimoidaan säilyttämällä keskeiset näkymät ja vahvistamalla alueen olemassa olevia maisemarakenteita.

Maisemoinnilla voidaan tukea alueen luonnon monimuotoisuutta, sillä istutuksissa voidaan hyödyntää peltomaisemaa monipuolisempaa lajikirjoa, luoda uusia elinympäristöjä ja edistää niittykasvillisuutta. Uudet istutukset voivat myös vähentää alueen tuulisuutta ja rikkakasvien siementen kulkeutumista.

Alueen runsas peurakanta voi heikentää tulevien istutusten onnistumista. Tämä on huomioitava maisemointiratkaisuissa, kasvien valinnassa ja istutettujen taimien suojaamisessa. Paneelialueiden

aitaaminen estää peurojen kulkemisen alueella, mutta ei suojaa sen eteen sijoittuvia istutuksia. Alueen aitaaminen voi muuttaa peurojen alueellisia kulkureittejä, mutta tarkemmassa lajivalinnassa ja huollossa on huomioitava alueen runsas peurapopulaatio.

Asukkaiden toiveet maisemointiratkaisuista

Asukkaiden toiveissa korostui, että maisemoinnilta odotetaan enemmän kuin pelkkää visuaalista pehmennystä. Maisemointi nähtiin keskeisenä keinona lieventää aurinkovoimahankkeen vaikutuksia asuinympäristöön, maisemaan ja asumisviihtyvyyteen.

Maisemoinnin toivottiin olevan ennakoivaa ja toteutuvan jo ennen aurinkovoimalan käyttöönottoa, jotta vaikutuksia voitaisiin lieventää heti hankkeen valmistuessa eikä vasta vuosien kuluttua. Asukkaiden näkemyksen mukaan maisemoinnin tulisi olla riittävän leveää, monikerroksista ja pitkäikäistä sekä perustua todelliseen peittävyteen avoimessa peltomaisemassa. Kevyitä tai symbolisia istutusratkaisuja ei pidetty riittävänä.

Keskeisenä tavoitteena pidettiin sitä, että maisemointi katkaisee suoria näköyhteyksiä paneelialueille, mutta säilyttää samalla alueelle ominaisen avoimen maisemaluonteen ja pitkät näkymälinjat. Ratkaisujen toivottiin toimivan myös talviaikaan, jolloin lehtipuut ovat lehdetttömiä. Tämän vuoksi havupuiden käyttöä pidettiin tärkeänä erityisesti talvipeittävyuden varmistamiseksi.

Asukkaat toivoivat monilajisia ja luonnonmukaisia istutuksia, jotka soveltuvat paikalliseen maisemaan ja tukevat luonnon monimuotoisuutta. Pölyttäjävällyisyys nähtiin tärkeänä lisäarvona. Kasvivalinnoissa korostui myös peurankestävyyden merkitys alueen runsaan peurakannan vuoksi.

Joissain keskusteluissa pidettiin toimivana ratkaisuna maavallien ja istutusten yhdistämistä, sillä niiden arvioitiin muodostavan tehokkaamman näkösuojan avoimessa maisemassa. Lisäksi asukkaat korostivat riittävien etäisyyksien merkitystä aurinkopaneelialueiden ja asutuksen välillä. Monissa keskusteluissa nousi esiin toive 250 metrin suojaetäisyydestä asuinrakennuksiin.

Maisemoinnin onnistumisen kannalta tärkeinä pidettiin myös selkeää hoitosuunnitelmaa sekä havainnekuvia, joiden avulla voidaan arvioida suunniteltujen ratkaisujen vaikutuksia ja havainnollistaa hankkeen tulevaa ilmettä eri katselusuunnista.

3. Vuorovaikutus maisemoinnissa

Kurajoen aurinkovoimahankkeen maisemavaikutusten lieventämiskeinoja on suunniteltu läheisessä vuorovaikutuksessa asukkaiden kanssa. Vuorovaikutuksen tavoitteena on ollut täydentää asiantuntija-arviointia paikallisella kokemustiedolla, jotta maisemoinnilla voidaan saavuttaa paikallisten kannalta paras mahdollinen lopputulos. Hankkeessa selvitettiin, miten hankkeen vaikutukset koetaan asuinpihoilta, teiltä ja arkisilta kulkureiteiltä, sekä millaisia lieventämiskeinoja asukkaat pitävät riittävinä ja alueelle sopivina. Vuorovaikutuksessa keskityttiin hankealueen lähiympäristöön, johon suunniteltu aurinkovoimala näkyy selvästi.

Vuorovaikutuksen menetelmät ja tavoitteet

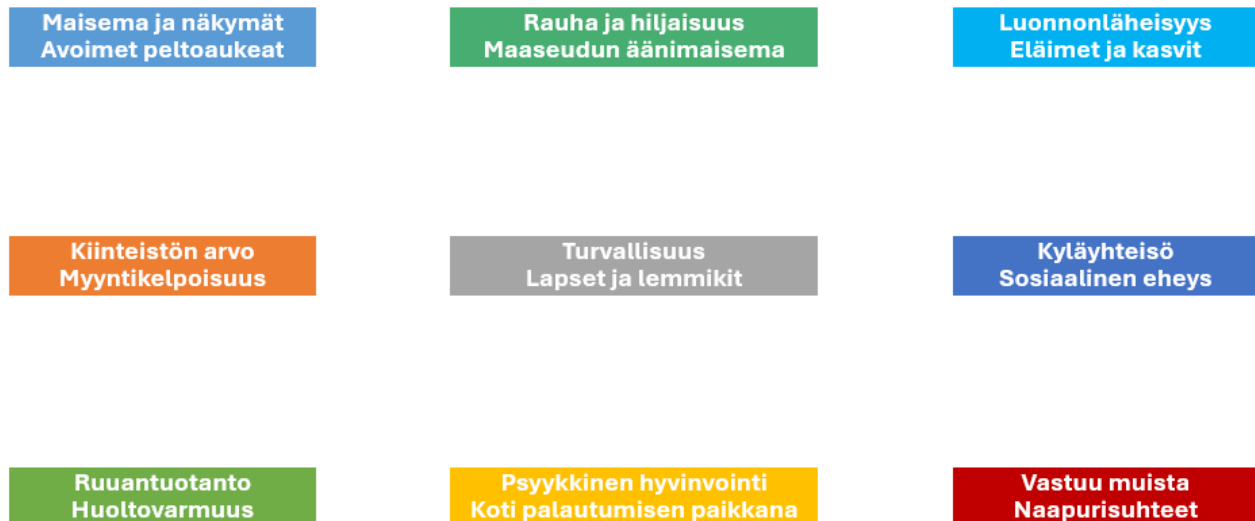
Vuorovaikutusaineisto koostuu keväällä ja alkukesällä 2026 toteutetuista maastokäynneistä ja keskusteluista asukkaiden kanssa, puhelinhaastatteluista sekä asukastilaisuudesta. Maastossa tehtyjä keskustelukierroksia järjestettiin useassa vaiheessa: 31.3.–1.4.2026, 13.5.2026 sekä 3.–4.6.2026. Lisäksi osa asukkaista tavoitettiin puhelimitse, tekstiviestitse tai sähköpostitse. Aineistoa täydennettiin 10.6.2026 järjestetyssä asukastilaisuudessa käydyillä keskusteluilla ja puheenvuoroilla. Runsaasti ja monimenetelmäinen vuorovaikutus oli tarpeen, sillä asukastilaisuudessa tunnelma kärjistyi hankkeen yleiseksi vastustamiseksi, eikä tilaisuudessa päästy rauhassa esittelemään tehtyjä maisemointiratkaisuita ja keskustelemaan näiden pohjalta. Paikan päällä kiinteistöillä käydyissä henkilökohtaisissa tapaamisissa pystyttiin useimmissa tapauksissa hakemaan sopivia lievennyskeinoja yhteisesti keskustellen.

Vuorovaikutuksen lähtökohtana oli tunnistaa ne asuinpaikat, pihapiirit ja kulkureitit, joihin kohdistuu voimakkaimpia maisemavaikutuksia. Lisäksi asukastapaamisten tärkeänä tehtävänä oli tutustuttaa ihmiset suunnitelmiin ja tarjota heille mahdollisuus saada tietoa sekä vastauksia juuri heille tärkeisiin tai huolta herättäviin kysymyksiin. Henkilökohtaisilla kohtaamisilla voitiin myös osoittaa, että asukkaita ollaan aidosti haluttu kuulla ja rakentaa luottamusta hanketoimijan ja asukkaiden välillä. Maastokierroksilla haluttiin paitsi kuulla hankkeen lähiasukkaiden näkökulmia, myös tarkastella ja arvioida vaikutuksia yhdessä heidän omista katselusuunnistaan ja kuulla, mitkä näkymät asukkaat itse kokivat tärkeimpinä. Useiden tapaamisten yhteydessä keskusteltiin aurinkovoiman tuomista muutoksista alueelle ja pyrittiin vastaamaan asukkaiden moninaisiin kysymyksiin, paikan päällä tai jälkikäteen.

Lähiasukkaiden pihoilta otettiin asukkaiden suostumuksesta valokuvia havainnekuvia varten. Niiden pohjalte laadittiin visualisointeja havainnollistamaan, miltä aurinkovoimala saattaisi näyttää pihapiireistä nähtynä ja kuinka maisemointi vaikuttaisi voimalan näkyvyyteen. Osa asukkaista piti pihapiireistä tehtyä tarkastelua riittämättömänä, sillä heidän näkökulmastaan myös rakennusten ylemmistä kerroksista, ajoneuvoista ja viljelyksiltä työkoneneen kyydistä avautuvat näkymät voivat olla tärkeitä. Havainnollistamisessa keskityttiin kuitenkin tasapuolisuuden vuoksi vain ulkotiloista – pihapiireiltä ja teiltä – aukeaviin näkymiin.

Puhelin-, tekstiviesti- ja sähköpostikeskusteluissa täydennettiin maastossa saatua tietoa niiden asukkaiden osalta, joita ei tavoitettu paikan päällä tai jotka eivät päässeet osallistumaan tilaisuuksiin. Niissä käsiteltiin muun muassa havainnekuvien ja asemapiirrosten toimittamista, näkymävaikutuksia, etäisyyksiä, liikenteen järjestämistä, suojaistutuksia ja alueen hoitoa.

Kesäkuun asukastilaisuudessa vuorovaikutusta laajennettiin yksittäisistä pihapiireistä koko kyläyhteisön tasolle. Tilaisuudessa keskusteltiin maisemavaikutusten lisäksi muun muassa hankkeen sijoittumisesta, asuinympäristön muutoksesta, kiinteistöjen arvosta, paikallisista hyödyistä, luontoarvoista, lupaprosessista ja ennallistamisesta. Maisemavaikutusten osalta keskeinen viesti oli, että hankkeella tulee väistämättä olemaan maisemallisia vaikutuksia ja alueen maisemalla on asukkaille myös psykososiaalinen merkitys. Tilaisuudessa nostettiin esiin myös maisemaperinteen ja sukupolvien yli jatkuvan maisemakokemuksen merkitys, mikä täydensi maastokeskusteluissa esiin noussutta käsitystä maisemasta paikallisena identiteettitekijänä. Vuorovaikutustilaisuuden jännittänyt tunnelma ja asukkaiden tunnepitoinen suhtautuminen hanketta kohtaan korostivat entisestään maiseman tärkeyttä paikallisille.

Kuva 3. Asukastapaamisten yhteydessä on tunnistettu asukkaille tärkeitä paikallisia arvoja ja hankkeeseen liittyviä huolia

Asukkaiden näkemyksiä aurinkovoimalan maisemavaikutuksista

Vuorovaikutuksen tuloksena saatiin parempi käsitys asukkaiden kokemasta maisemasta ja tärkeinä pitämistä arvoista ja paikallisen kokemustiedon tuominen osaksi suunnittelua. Asukkaiden havainnot täydentävät asiantuntija-arviota sekä kartta- ja näkyvyydestä tarkasteluja maiseman merkitysten, asuinalueen luonteen ja toivottujen lieventämiskeinojen osalta.

Kurajoen maisemaa kuvattiin avoimena peltomaisemana, jonka luonteeseen kuuluu pitkät ja tasaiset peltonäkymät. Keskusteluissa todettiin useaan otteeseen, että Kurajoki on yhtä peltoa ja tämä on alueen ominainen ja arvostettu piirre. Alueen maisema koettiin myös yhteisölliseksi arvoksi: maiseman merkitys ei rajoitu alueella vain yksittäisiin kiinteistöiltä aukeaviin näkymiin, vaan näkymät peltojen yli liittyvät laajasti alueen kyläidentiteettiin ja maaseutuasumisen vetovoimaan. Pellon vastakkaisella puolella sijaitsevien naapureiden rakennusten näkyminen rakentaa alueen sisäistä yhteisöllisyyden tunnetta ja luo kylähenkeä.

Asukkaiden maisemakokemuksiin kuuluu myös viljely- ja luonnonmaiseman vuodenaikaisen vaihtelun seuraaminen sekä alueella liikkuvien eläinten havainnointi. Asukkaiden mukaan alueella esiintyy runsaasti peuroja, hirviä, erilaisia lintulajeja ja lepakoita. Pelloilla on nähty useasti myös petoeläinten jättämiä raatoja.

Monet asukkaat suhtautuivat hyvin kriittisesti hankkeeseen. Vastustus ja kielteiset tunteet, jopa ulkoisen uhan kokemus korostuivat etenkin yleisötilaisuudessa. Myös maltillisesti aurinkovoimahankkeeseen suhtautuvat olivat huolissaan erityisesti sen maisemavaikutuksista. Monet niistäkin, jotka eivät vastustaneet aurinkovoimalan sijoittamista alueelle sinänsä, kritisoivat silti sijaintia avoimessa ja asutussa peltomaisemassa. Hankkeen katsottiin muuttavan peltomaisemaa liaksi ja sijoittuvan liian lähelle asutusta. Huolta aiheuttivat erityisesti paneelialueen laajuus, paneelien korkeus ja vaikutusten laajuus.

Näkemyksiä vaikutusten lieventämisestä

Lieventämiskeinoista keskusteltiin konkreettisesti sekä maastokäynneillä että puhelimitse. Asukkaiden esittämiä tai heidän kanssaan käsiteltyjä keinoja olivat muun muassa paneelialueen rajausten tarkistaminen, riittävien etäisyyksien jättäminen asuinrakennuksiin ja teihin, suojaistutukset, olemassa olevan kasvillisuuden hyödyntäminen, sekä teknisten rakenteiden sijoittelun tarkentaminen. Joissakin keskusteluissa pohdittiin myös maavallin käyttöä ja olemassa olevien pusikoiden tai peltoteiden hyödyntämistä osana maisemointia.

Asukkaiden näkemykset lieventämiskeinojen riittävydestä vaihtelivat. Osa piti mahdollisena, että hyvin suunniteltu kasvillisuusvyöhyke, riittävä etäisyys ja paikalliseen maisemaan sopiva lajisto voivat vähentää aurinkovoimalan maisemavaikutuksia. Vuorovaikutuksessa nousi esiin toive maisemoinnin luonnonmukaisuudesta. Asukkaat eivät toivoneet viivasuoraa yksilajista suojaistutusta, vaan monilajista ja paikalliseen maisemaan sopivaa kasvillisuutta. Esimerkiksi pihlaja ja vaihteleva puusto mainittiin mahdollisina elementteinä.

Moni koki, että yksittäiset matalat tai kapeat istutukset eivät riitä avoimessa peltomaisemassa. Asukkaat toivoivat, että kasvillisuus olisi vaikuttava mahdollisimman pian rakentamisen jälkeen. Istutusten ja muun maisemoinnin toivottiin olevan riittävän korkeita, jotta noin kolme metriä korkeat paneelit peittyvät. Mikäli maisemointi rakentuu hitaasti kasvavien lajien ja pienten taimien varaan, saattaa kestää jopa vuosia, että koettu maisemavaikutus lievenee. Kuitenkin juuri alussa vaikutusten lieventämisen tarve olisi suurin.

Vuorovaikutusprosessin perusteella maisemavaikutusten lieventämisessä keskeistä on yhdistää useita keinoja: riittävät etäisyydet, paneelialueiden rajauksen tarkentaminen, maisemaan sopiva ja riittävän laaja kasvillisuus, teknisten rakenteiden harkittu sijoittelu sekä olemassa olevien maisemaelementtien hyödyntäminen. Kävi selväksi, että mikään yksittäinen lieventämiskeino ei riitä lieventämään koettua haittaa, vaan ratkaisuja tulee tarkastella kohteittain, pihapiiri ja näkymäsuunta kerrallaan.

4. Kurajoen maisemointisuunnitelma

Aurinkovoimahankkeilla on tuntuja maisemallisia vaikutuksia ympäristöönsä ja vaikutukset korostuvat tyypillisesti alavilla ja tasaisilla viljelysmailla, joissa on asutusta ja pitkiä näkymiä. Kurajoen alue edustaa juuri tällaista ympäristöä, minkä vuoksi hankkeessa on panostettu maisemointikeinoin. Kurajoen aurinkovoimahankkeen maisemavaikutusten lieventämistä on toteutettu monilla erilaisilla keinoilla, huomioiden erityisesti asukkaiden toiveet ja alueen maiseman ominaispiirteet.

Kurajoen aurinkovoimahankkeessa toteutetut maisemoinnin keskeisimmät maisemointikeinot ovat:

- **Etäisyyden kasvattaminen** aurinkopaneelien ja asutuksen tai muiden tärkeiden katselupaikkojen välillä poistamalla voimalan tuotantoalueesta osia lähimpien asuinalueiden kohdalla. Aurinkovoimala erottuu maisemassa vähemmän, kun etäisyys tarkastelupisteeseen kasvaa.
- **Aurinkovoimalan pilkkominen pienempiin osa-alueisiin**, mikä vähentää voimala-alueen hallitsevuutta maisemassa, kun paneelialueiden välistä aukeaa pitkiä yhtenäisiä näkymiä. Osa-alueet mahdollistavat useissa näkymissä vihreän taustan ja rytmittävät näkymiä siten, että paneelialueet eivät muodosta yhtä laaja-alaista maisemahäiriötä.
- **Voimalan ympäristön maisemointi istutuksilla**. Istutuksia voidaan hyödyntää paneelialueen edessä peittämään näkymiä, tai taustalla luomaan kerroksellisuutta maisemaan. Istutusten valinnalla voidaan vaikuttaa siihen kuinka peittävä tai toisaalta muurimainen istutusalueesta tulee. Istutusten lisäksi voidaan käyttää myös esimerkiksi maavalleja.

Alueelle soveltuvista maisemointikeinoista on käyty vuoropuhelua asukkaiden kanssa ja heidän toiveensa on pyritty huomioimaan esitetyissä maisemointitratkaisuissa. Esimerkiksi maavalli voi peittää tehokkaasti aurinkopaneeleita, mutta muodostaa toisaalta oman visuaalisen elementtinsä. Näitä on esitetty vain maisemallisesti herkimpiin kohteisiin, joissa lähinaapurit ovat nähneet ne perustelluiksi.

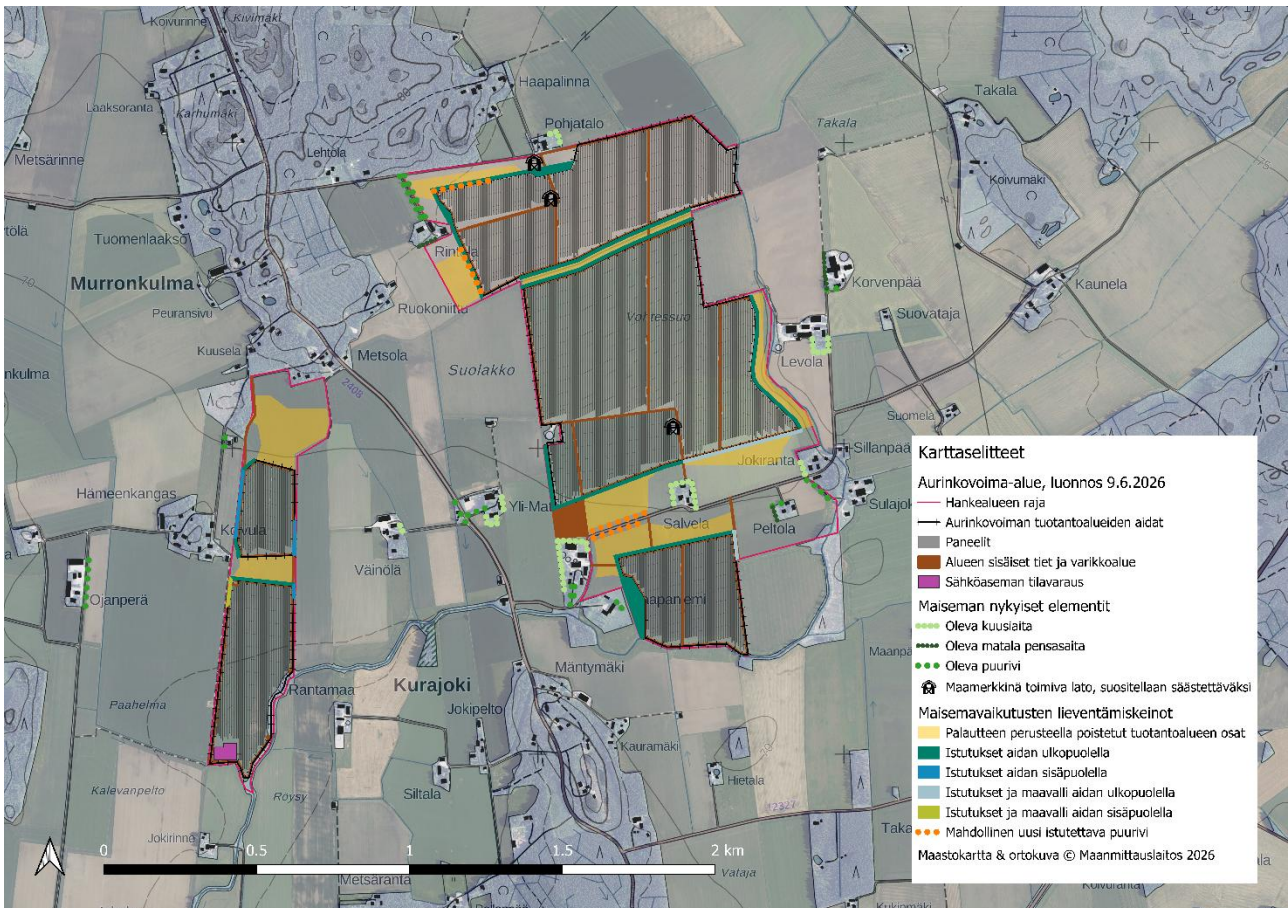
Myös hankealueelle tehty poistot on pyritty sijoittamaan asukkaiden palautteen kannalta kriittisiin paikkoihin. Poistoalueiden valinnassa myös asukkaiden tasapuolinen kohtelu on ollut keskeinen tekijä. Valinnoissa pyrittiin huomioimaan myös ne asukkaat, joita ei onnistuttu tavoittamaan tai tapaamaan, tai jotka suoraan kieltäytyivät tapaamisesta.

Alueelta avautuvat pitkät näkymät olivat paikallisille tärkeitä. Maisemoinnin vuoksi tehtyjä poistoja on sijoitettu erityisesti siten, että rakennusten piha-alueilta saataisiin säilymään enemmän pitkiä peltonäkymiä ja toisaalta Kurajoentien näkymä säilyisi avoimempuna. Osa alueen pitkistä näkymistä sulkeutuu edelleen, mutta maisemoinnilla on haettu laadukasta kompromissia toteutuskelpoisen aurinkovoimahankkeen ja lähiasukkaiden toiveiden väliltä.

Monilla asukkailla oli tarkkojakin näkemyksiä ja toiveita istutettavasta lajistosta. Osa asukkaista näki esim. koivut sopivaksi alueelle, toiset eivät pitäneet koivujen siementen leviämisestä. Asukkaat toivoivat alueelle tuuheaa ja monilajista paikallista lajistoa, joka olisi mahdollisimman peittävää jo istutusvaiheessa. Tässä vaiheessa laadittu maisemointisuunnitelma on kuitenkin yleissuunnitelmatasoinen, eikä ota vielä kantaa kasvilajeihin tai istutusten tarkkaan paikkaan. Nämä tarkentuvat muiden lieventämiskeinojen lailla aurinkovoimalan jatkosuunnittelussa.

4.1 Suunnitelmapaketti

Kurajoen aurinkovoimahankkeen maisemointisuunnitelma on karkea yleissuunnitelma aurinkovoima-alueen maisemoinnista. Suunnitelmaa tulee tarkentaa jatkosuunnittelussa. Maisemointisuunnitelma on esitetty alla (Kuva 4). Kuvassa on osoitettu hankealueen rajat, aurinkovoimalan luonnostasoinen yleissuunnitelma maisemointitoimenpiteiden jälkeen sekä maisemointitoimenpiteet kuten aluepoistot ja istutukset. Kartta on suurempana selostuksen lopussa. Suunnitelman tarkempi kuvaus on alla.

Kuva 4. Kurajoen aurinkovoimahankkeen maisemointisuunnitelma.

Maisemoinnin ensimmäisessä vaiheessa linjattiin sadan metrin suojavaohykkeet asuinrakennuksista ja poistettiin paneeleja hankealueen sisälle jäävien pihapiirin ympäriltä. Sadan metrin suojavaohykkeet asuinrakennuksista perustuvat Varsinais-Suomen liiton maakunnallisen tason aurinkovoimaselvitykseen.

Toisessa vaiheessa maisemointikeinoja on tarkennettu aluekohtaisesti seuraavasti:

Itäisen osa-alueen maisemavaikutuksia on pyritty lieventämään jakamalla alue kolmeen pienempään osaan, viemällä tuotantoalueen rajaa kauemmas lähiasutuksesta ja keskeisistä teistä sekä sijoittamalla tyypillisimmille ja asukkaille tärkeimmille katselusuunnille istutuksia. Alueelle on muodostettu noin 220–270 metriä leveä avoin peltovyöhyke Kurajoentien varteen ja sen pohjoispuolelle noin 40 metrin levyinen vyöhyke Kuusjoen ja Perttelin entisten kuntien vanhan rajaojan tuntumaan. Alueen halkominen pienempiin osiin keventää voimala-alueen massiivisuutta ja lieventää sen maisemallisia vaikutuksia. Entinen kunnanrajan paikka erottuu maisemassa tulevaisuudessakin. Rajan myötäinen avoin tila mahdollistaa myös eläinten kulkemisen alueen poikki ja ohjaa toivottavasti alueen halki kulkevia peuroja pois pihapiireiltä.

Voimala-aluetta on lisäksi siirretty kauemmas pihapiireistä. Etäisyyttä lähiasutukseen on kasvatettu monin paikoin Varsinais-Suomen liiton sadan metrin suositus suuremmaksi. Alueella ei jää pihapiirejä paneelien ympäröimiksi ikään kuin tuotantoalueen sisään. Näkymiä on pyritty avaamaan siten, että naapureiden välillä säilyy visuaalisia yhteyksiä ja taloilta avautuu enemmän pitkiä peltonäkymiä.

- **Itäisen osa-alueen pohjoisosassa** tuotantoalueen reunaa on loitonnettu Haapalinnantiestä ja sen varren lähiasutuksesta ja lisätty aurinkovoimaloiden aidan ulkopuolelle istutuksia, jotka vähentävät voimalan näkymistä maisemassa. Hankealueen länsipuoliselta kiinteistöltä on avattu pitkiä peltonäkymiä etelään. Haapalinnantien ympäristön pihateillä on olevia puurivejä, joiden vuoksi myös maisemoinnissa voidaan hyödyntää harkiten uusia puurivistöjä. Tuotantoalueella olevia latoja esitetään säästettäväksi, jotta maisemassa säilyisi edelleen viitteitä viljelyskulttuurista sekä arjen maamerkkejä maisemassa. Samalla ladot muodostavat maisemaan kerroksellisuutta ja jakavat laajaa paneelialuetta osiin. Pohjoisen ja keskisen osa-alueen välissä kulkeva entinen rajaoja on esitetty säilytettäväksi eläinten kulkureittinä. Rajaojan varteen esitetään lisäksi istutuksia luomaan kerroksellisuutta alueen näkymiin.

- **Itäisen osa-alueen keskiosa** erottuu maisemassa selvästi laajimpana yhtenäisenä alueena, mutta toisaalta alue sijoittuu verrattain kauas lähimmistä asuinrakennuksista. Aluetta on kavennettu idästä ja eteläosista, jotta etäisyys lähimmistä asuinrakennuksista kasvaa ja näkymiä saadaan avattua. Idässä etäisyys lähimpiin asuintaloihin on kasvatettu yli 200 metriin ja alueen eteläpuolen pihapiireiltä on avattu pitkiä näkymiä itä-länsisuuntaisia näkymiä. Alueen itäosiin sekä etelälaidalle esitetään lisäksi maisemointia. Itälaita on vedetty loitommaksi Kurajoesta ja voimala-alueen aidan ulkopuolelle on osoitettu istutusvyöhyke. Etelälaitaan on esitetty aidan ulkopuolelle sijoittuva Kurajoentien suuntainen istutusvyöhyke. Istutusvyöhykkeen itäisen osan yhteyteen on esitetty maavalli (2 m), sillä alue todettiin maisemallisesti herkäksi ja maavalli kohteeseen sopivaksi. Kurajoentien länsipäähän voidaan harkita puurivistöä, joka ohjaa tietä kulkevan huomiota paneelientistä tiehen ja sen lähiympäristöön ja lieventää näin maisemavaikutuksia.
- **Itäisen osa-alueen eteläosaa** on viety myös kauemmas asutuksesta ja Kurajoentiestä, ja lisäksi alueen pohjois- ja länsilaidoille on osoitettu istutusvyöhykkeet voimala-alueen aidan ulkopuolelle. Alueen koillisimpaan osaan esitetään lisäksi maavallia (2 m), sillä alue on tunnistettu maisemallisesti herkäksi.

Läntisellä osa-alueella maisemavaikutuksia on pyritty lieventämään jakamalla voimala-alue kahteen osaan ja supistamalla voimala-aluetta pohjoisosasta, jotta asukkaille avautuu jatkossakin pitkiä näkymiä peltojen ylitse ja toisaalta Kuusjoentieltä avautuu edelleen näkymiä taloille. Alueen keskiosiin osoitetaan itä- ja länsilaidoille istutusvyöhykkeitä. Länsireunaan esitetään lisäksi osalta matkasta maavallia, jotta Ojanperäntien suunnan asutukselta ei avaudu suoria näkymiä laajalle paneelialueelle.

4.2 Havainnekuvat

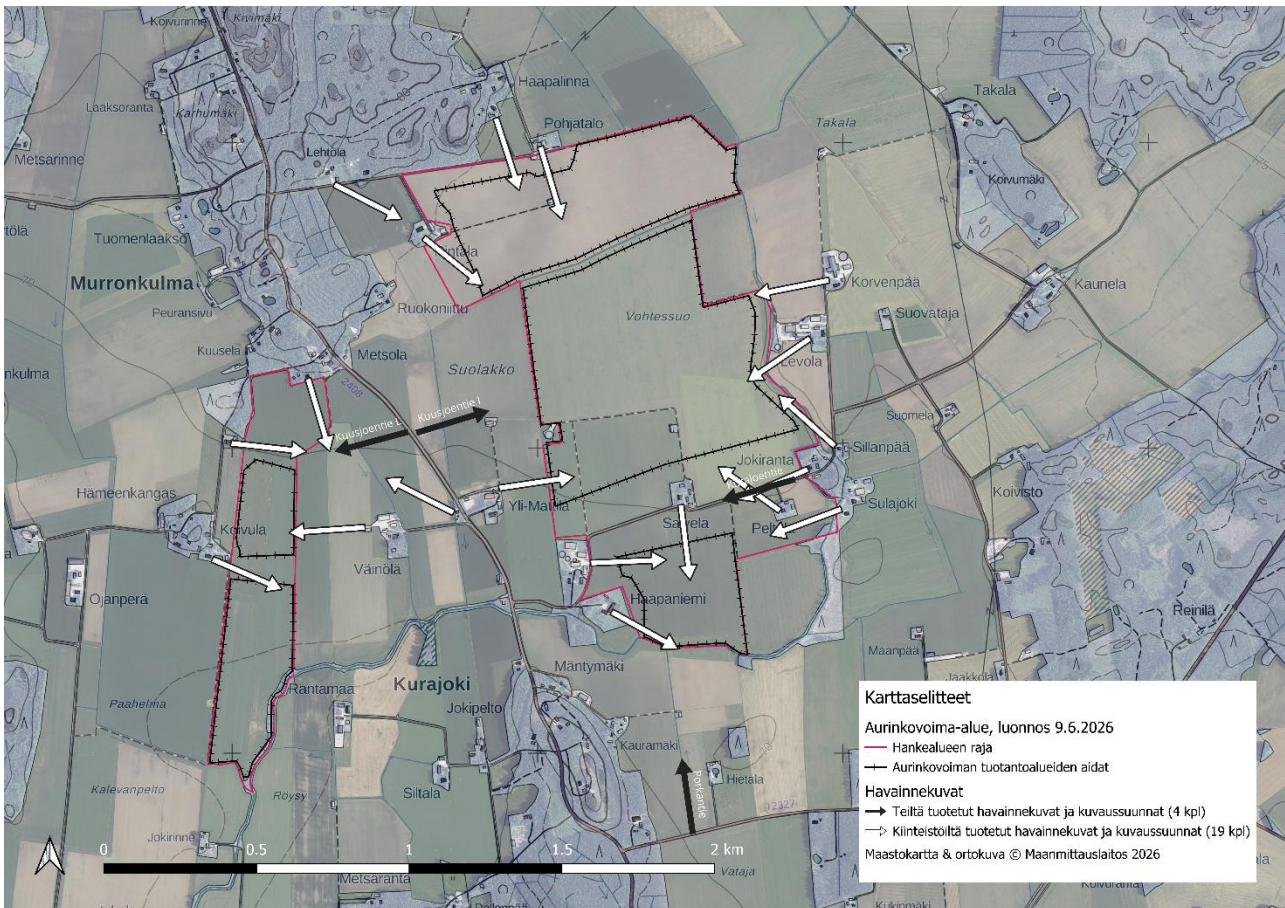
Aurinkovoimalan maisemointisuunnitelman yhteydessä laadittiin runsaasti havainnekuvia. Havainnekuvien avulla on pyritty todentamaan, että valitut maisemointikeinot tuottavat todellisia lievennyksiä maisemavaikutuksiin. Havainnekuvien avulla on myös viestitty asukkaille, miltä hanke tulee näyttämään heidän kiinteistöltään ja lähiympäristöstä.

Visualisointia varten alueelta otettiin valokuvia alueen keskeisiltä tiealueilta ja lähimpien asukkaiden kiinteistöiltä. Asukkailta varmistettiin, sopiiko heille, että heidän kiinteistöltään otetaan valokuvia, joiden pohjalta tehdään maisemoinnin visualisointeja. Asukkaille kerrottiin, että visualisointien avulla asukkaille voitiin näyttää miltä hanke tulee näyttämään juuri heidän kiinteistöltään ja mitä esitettyjen maisemointikeinojen avulla voidaan saada aikaan. Valtaosa asukkaista, joiden luona hankkeen vuorovaikutuksen aikana käytiin, suhtautuivat myönteisesti visualisointien laatimiseen kiinteistöltä. Asukkailta pyydettiin lupaa käyttää havainnekuvia osana rakentamislupahakemuksen aineisto. Luvan myöntäneiden asukkaiden kiinteistöiltä laaditut havainnekuvat on esitetty aineiston liitteissä.

Visualisointeja tuotettiin hankkeessa yhteensä 23 kohteesta, joista neljä oli yleisiltä alueilta Kuusjoentien, Kurajoentien ja Porkantien varrelta ja 19 lähiasukkaiden kiinteistöiltä. Visualisointikohteiden sijainnit on esitetty ohessa kartalla (Kuva 5). Jokaisesta kohteesta laadittiin kolmen kuvan sarja: valokuva, havainnekuva ennen maisemointia ja havainnekuva maisemoinnin jälkeen. Voimala-alueet sijoitettiin valokuvii 3D-mallintamalla Kurajoen voimala-alue ja tuottamalla voimaloista kuvaupote valokuvan suunnasta. Näin voitiin varmistua, että voimala-alue on kuvissa varmasti oikean suuruinen. Maisemointi tehtiin havainnekuviin mallintamalla ja kuvanmuokkausohjelmistolla.

Epävarmuustekijät

Havainnekuvien ja valokuvasovitteisiin liittyy epävarmuustekijöitä. Havainnekuvat on laadittu ensisijaisesti havainnollistaviksi yleissuunnittelutason visualisoinneiksi, ei huippurealistisiksi toteutusmalliksi. Visualisointeja käytettiin paitsi lopputuloksen havainnollistamiseen, myös työprosessin aikana maisemasuunnittelun ratkaisujen arviointiin. Lisäksi kuvaushetken sää, valo ja vuodenaika sekä kasvillisuuden tilanne vaikuttavat näkymiin. Ympäristössä mahdolliset myöhemmät muutokset, esimerkiksi metsähakkuut, voivat muuttaa taustamaisemaa. Hankkeen tekninen suunnitelma ja maisemoinnin yksityiskohtat voivat jatkosuunnittelussa tarkentua, mikä osaltaan vaikuttaa esiteltäviin yksityiskohtiin.

Kuva 5. Visualisointikohteet

Seuraavilla sivuilla on esitetty esimerkinomaisesti kahdesta kohteesta havainnekuvat ilman maisemointia ja maisemoinnin kanssa. Esimerkeistä toinen on lähikiinteistöltä ja toinen maantien varresta. Kuvissa näkyy selvästi, kuinka maisemoinnin avulla on pystytty säilyttämään alueelta pitkiä näkymälinjoja ja pehmentämään voimala-alueen rajaa lähimaisemassa. Monissa kohteissa havainnekuvista myös nähdään, kuinka maisemoinnin jälkeen näköyhteys lähinaapureihin on saatu säilymään. Maisemoinnilla ei pystytä täysin häivyttämään voimaloita näkyvistä, mutta vaikutuksia voidaan selvästi lieventää. Kaikki havainnekuvat on esitetty selostuksen lopussa liitteissä.

Kuva 6. Havainnekuva aurinkovoimalan näkymisestä lähikiinteistöltä ilman maisemointia. Kuva on Ojanperäntien kiinteistöltä itään ja kuvassa on aurinkovoimalan läntinen osa-alue. Aurinkopaneelien aita tulee lähelle tontin rajaa ja muodostaa muurimaisen esteen pihan rajaan.

Kuva 7. Havainnekuva aurinkovoimalan näkymisestä lähikiinteistöltä maisemoinnilla. Kuva on Ojanperäntien kiinteistöltä itään ja kuvassa on aurinkovoimalan läntinen osa-alue. Paneelialueen pilkkominen osa-alueisiin avaa pihalta pitkiä näkymiä peltoaukean ylitse. Aurinkopaneelialuetta on viety kauemmas pihapiiristä. Paneelien eteen asetettu istutusvyöhyke keventää voimala-alueen hallitsevuutta ja muodostaa näkymiin kerroksellisuutta kaukomaisemassa näkyvän metsänreunan kanssa.

Kuva 8. Havainnekuva aurinkovoimalan erottumisesta tieltä ilman maisemointia. Kuva on Kuusjoentieltä länteen, kohti voimalan läntistä osa-aluetta. Aurinkovoimalat on asetettu kauas tiestä, ja ne peittävät pystysuunnassa ohuen, mutta horisontaalisesti leveän alueen maisemassa. Aurinkovoimalat erottuvat näkymässä enää heikosti, mutta ne peittävät pellon takaa avautuvan metsänreunan.

Kuva 9. Havainnekuva aurinkovoimalan erottumisesta tieltä maisemoinnilla. Kuva on Kuusjoentieltä länteen, kohti voimalan läntistä osa-aluetta. Aurinkovoimaloita on poistettu alueen pohjoisosista, jolloin tieltä aukeaa edelleen pitkiä näkymiä koko peltoaukean yli metsänreunaan saakka.

5. Suunnitelman toteutus

5.1 Hoitotoimenpiteet

Yleissuunnitelmaa sekä hoitotoimenpiteitä tulee tarkentaa seuraavassa suunnitteluvaiheessa muun muassa valittujen kasvilajien osalta. Toteutuksen yhteydessä on suositeltavaa sopia myös hoitotoimenpiteistä. Istutusten hyvä hoito tulee varmistaa paitsi paneelialueella, mutta myös sen ympäristössä niillä osilla hankealuetta, joita ei voida enää hyödyntää viljelyyn.

Istutusalueita hoidetaan luonnonmukaisina metsävyöhykkeinä. Huonokuntoiset puut poistetaan tarvittaessa vain, mikäli ne voivat vahingoittaa aita tai aiheuttaa vaaratilanteen peltoalueilla liikkuville ihmisille. Huonokuntoiset poistetut istutukset korvataan tarvittaessa uusilla. Erityisesti alkuvaiheessa puuston kehittymistä tulee tukea suojaamalla istutukset riistan aiheuttamilta vaurioilta sekä kuivuudelta. Istutusten kunto tulee tarkistaa erityisesti talven jälkeen. Leikkaustarvetta ei arvioida olevan. Istutusten alle tuleva kuorikate, taimisuojat ja tarvittaessa riista-aidat varmistavat istutusten menestymistä. Vieraskasvit tulee poistaa koko alueelta säännöllisesti.

Kurajoentien länsipäässä sijaitsevalle, rakentamisvaiheessa käytössä olevalle varikkoalueelle suositellaan tutkittavaksi kantavan kasvualustan ja niittykasvillisuuden kylvön mahdollisuuksia tarkemmassa suunnitteluvaiheessa. Näin myös varikkoalue voisi kehittyä vehreäksi alueeksi. Alueella on syytä suosia kuivassa ja paahteisessa ympäristössä viihtyvien kasvilajien käyttöä. Varikon aidan tulisi olla väliaikainen rakenne, joka voidaan poistaa varikkoalueen toiminnan päätyttyä.

Niillä alueilla, joilla kylvetään niittyä tai joiden annetaan kehittyä luonnontilaisemmin niittykasvillisuudeksi, niitto tehdään kerran tai kaksi kertaa vuodessa. Niitot tulee ajoittaa siten, että ne eivät häiritse lintujen pesimärauhaa. Alueella voidaan selvittää myös aurinkoenergiatuotannon ja pienimuotoisen viljelyn tai laidunnuksen yhdistämistä. Tämän osalta tilatarpeet ja kasvillisuuteen kohdistuvat vaatimukset on selvitettävä erikseen.